

Đánbà

TUAN BAO XUAT BAN NGAY THU SAU

NAM THU 6 = SO 261 = RA NGÀY 29 SEPTEMBRE 1944

Toa - Soan và Tri - Su 76, Rue Wiélé Hanoi - Tél. 429

MOI SO La thung 4.00
Tou Hong 8.00
0\$35 Hoi tam 15.00
CHINH PHU
GAP DOI.
TRU-TU VA NGAN-
PHIEU XN CUI VE
La DIRECTRICE du
TUAN BAO
DAN - BA
76 Wiélé - Hanoi

TRUNG THU

Tết Trung-Thu đúng vào tuần này. Phố xá nhộn nhịp, tung bừng như trong buổi thanh bình. Trẻ em được dịp vui chơi. Trống sư tử đã bắt đầu âm ỹ từ dần tuần trăng.

Ai cũng biết tết này là tết của trẻ em. Nên các bậc cha mẹ, dù còn nhiều nỗi băn khoăn khác, cũng dễ lòng vui với con cái một vài phần trong mùa trăng sáng. Không lúc nào người ta muốn chiều ý thích của con cái như dịp này. Thôi thì mua sắm đủ thứ. Giàu có thì bánh kẹo hàng cân, đồ chơi hàng bàn. Nghèo cũng cố mua cho con cái một cái đèn giấy, mấy cái bánh gièo. Con người vui thì con mình cũng vui.

Cổ chơi trăng to nhỏ có khác, nhưng ánh trăng dẫu cũng đẹp như dẫu và dẫu cũng hiền lành dịu dàng cả. Câu này chúng tôi muốn riêng ngỏ với các bạn gái chúng ta là những người sẵn có tấm lòng dịu dàng như ánh trăng thu: bên đàn con yêu quý của các bạn đương sung sướng với những thứ đồ chơi đẹp để đương no nê với các thứ bánh đắt tiền, còn có những đứa trẻ nghèo khổ nữa. Các bạn có bao giờ chú ý đến cái nhìn thèm thuồng của trẻ con không? Có bao giờ các bạn trông thấy cái miệng hau hâu của đứa trẻ không? Dễ thương quá và cũng tội nghiệp lắm! mùa trăng là mùa của chúng mà chúng chỉ phải đi chơi trăng nhờ; chúng xúm trước cửa nhà bạn xem một cái đèn hay nhìn một cái bánh. (Xem tiếp trang 9)

xem trong
sô này:

Trung Thu
T.B.D.B.

Truyện ngắn

Cái tết trung thu
của một đôi vợ
chồng
của DUYÊN HÀ

THƠ của

NHƯ HOÀI

VĂN CẨM

T. K. H.

Nước Trong Nguồn

TRẢ LỜI ĐẸP

GIA - CHÁNH

CHUYỆN RIENG

THU - TÍN

HỎI— Khi xưa lẽ ra chồng tôi kết duyên với X, song chỉ vì mẹ X khó tính mà cuộc nhân duyên gần thành hóa giờ giang. X. lại là bạn học của tôi và cũng đã lập gia đình cùng một đạo chồng tôi cưới tôi X. theo chồng đi xa, nay về cùng một tỉnh với tôi. X. lại là bạn học cũ của tôi nên năng đi lại với tôi luôn. Còn chồng X. với chồng tôi đôi bên không quen biết nhau. Tôi vui vẻ và ngay thật mà giao du với X. không nề hà gì về chuyện cũ của X. với chồng tôi, và tôi cũng biết đó chỉ là một cuộc nhân duyên do đôi bên cha mẹ định liệu, chứ đôi bên X. và chồng tôi đều không có tình ý gì.

Nhưng thân mật được ít lâu thì tôi thấy trong sự giao du với tôi, X. đã tỏ ra nhiều vẻ lạ lùng, nói ra miệng thêm thương cái hạnh phúc của tôi mà lẽ ra là X. được hưởng nêu sô X. đừng hăm hiu (người chồng của X. chơi bởi phóng đảng ai cũng biết và cũng phân nân cho X.) Nêu X. chỉ than tiếc với tôi thì chả nói làm gì. Nhưng X. lại than tiếc cả trước mặt chồng tôi và dần dần X. còn giẫy khôn tôi ở trước mặt chồng tôi nữa, nào chê tôi bày biện nhà cửa không mỹ thuật, chê tôi không biết nuôi con, chê lời áo tôi may cho nhà tôi không hợp kiểu v.v... X. còn khen ngợi nhà tôi và thường nói nhiều điều quá thân mật với nhà tôi. Chồng tôi coi bộ lại đồng ý với X. Tôi không ghen, xong rất khó chịu muốn xa X. đi, nên dùng cách nào? Và kiếm cách xa X. như thế có chính đáng không hay sợ mang tiếng nhỏ nhen?

VÔ DANH

CHUYỆN RIÊNG

TRẢ LỜI.— Bà cũng đã kiên nhẫn và thuần thục lắm mới chịu được từ bây đến nay cái thái độ chương và trơ trẽn của X. Một người khác nóng tính tất đã làm cho X. phải xấu hổ ngay khi X. mở miệng lần đầu tiên thêm thương cái hạnh phúc của bà mà X. đã chẳng chao nhận rằng lẽ ra nó là của mình. Dù thực lòng có thêm đau lòng ghen tị nữa thì cũng phải để bụng, giữ kẽ cái chuyện xưa kia, chứ nói ra miệng thì X. thực là người đàn bà không có liêm sỉ. Đã vô liêm sỉ X. lại còn vô ý thức nữa đem pha bạn với chồng của bạn, nên

người đàn bà không có ý bất chính với chồng bạn, tất không bao giờ dám làm. Trong địa vị X. lại càng phải tôi kỵ cái tính xấu đó nữa để khỏi gieo vào lòng người đàn ông một sự so sánh bất chính giữa người đang là vợ mình và người lẽ ra trước kia là vợ mình. Vừa đem pha. X. lại vừa có những lời thân mật với chồng bà, X. đã chọc chèn quá lắm. Và một người thẳng thắn đến đâu ở địa vị bà cũng phải ghen và tức. Một người bạn như X. bà muốn xa là phải lắm. Bà không cần phải nề nang quá. Bà có thể bảo thẳng X: một cách mát mẻ, cái thái độ của X. từ trước đến giờ đối với bà và chồng bà khó coi lắm, X. nên giữ gìn ý tứ hơn. Biết nghĩ X. tất sẽ xấu hổ và phải tự xa bà.

HỎI.— Con trai riêng của chồng tôi đã lớn say mê một ca nữ, van ví tôi cho kết duyên với người yêu. Trong gia đình tôi giữ chủ quyền, nghe con thiết tha van ví, tôi cũng muốn ưng thuận. Song cả gia đình chồng tôi và gia đình bên ngoại con tôi đều phản đối, gieo cho tôi nhiều tiếng không tốt, bảo tôi cho con riêng lấy vợ ca nữ là để cầu cho đời nó chả ra gì. Tôi khó chịu quá một bên người ta gieo tiếng cho tôi như thế, một bên con nân nỉ tôi chả biết phải làm sao? Chồng tôi thì lại tùy ý tôi.

VI

TRẢ LỜI.— Trong việc này bà không nên hấp tấp bởi trách nhiệm đã giao cả cho bà, bà phải thận trọng không những để giữ tình cảm với bên nội bên ngoại của con chồng

(Xem tiếp trang 11)

Quê - Lâm

N° 6, Rue de la Lague
PHỐ CHÁ CÁ HÀ NỘI

Là một hiệu giày phụ nữ được nhiều tin nhiệm của quý bà, quý cô, vì kiểu đẹp và tốt nhất không cần sửa lại.

Bản hiệu mới chế ra nhiều kiểu Sandales mùa nực để đi xe đạp rất bền và nhẹ giá tính 0000 phải chăng 000

Cái tết Trung-Thu của một ĐÔI VỢ CHỒNG

(Truyện ngắn của DUYÊN-HÀ)

Hiện binh trung thu danh tiếng đã làm quảng cáo trên các báo hàng ngày những thứ bánh nướng bánh dẻo có những tên gọi đặc biệt của họ từ hạ tuần tháng bảy. Song mãi hôm nay năm khèn xem hết tờ báo, Phác mới biết đến các quảng cáo kia. Chàng báo vợ đang ngồi chế rau muống ở giường bên:

— Này mợ, mai thông thả lên hiệu làm cán bánh nướng về ăn chơi.

Thảo vâng rất nhẹ. Rồi thốt nhiên nàng có cảm tưởng cái câu chồng vừa nói nàng nghe rất quen tai, hình như mới hôm qua hôm kia đây chàng đã nói tới. Sự thực thì một năm Phác mới có một lần nói câu đó, sau khi ngẫu nhiên xem thấy quảng cáo bánh trung thu trên các báo hay ở trong sở nghe anh em họ binh phẩm bánh hiệu nào ngon, bánh hiệu nào dở.

Lấy nhau đã mười năm không con cái và cũng không xảy ra một việc gì hệ trọng trong đời vợ chồng, Phác và Thảo sống những ngày rất bình tĩnh, đến nỗi họ cũng mơ hồ không để ý gì đến sự trôi qua của ngày tháng. Tháng giêng cũng như tháng chạp ngày nào đôi với họ cũng là ngày dựng cả, trừ có tết nguyên đán mà sự xã giao và liên lạc với họ hàng buộc họ phải đưa nhau đi chúc tụng mừng tuổi một vài nơi, Rồi tới cái tháng tám này, họ biết đến tết trung

thu là nhờ cái quảng cáo của các hiệu bánh. Nhưng biết đến để mua bánh mà ăn chơi, tiện ngày nào mua ngày này, chứ cái tết trung thu đôi với họ cũng chả có nghĩa lý gì. Đứng đắn rồi không còn ở cái tuổi để chơi râm tháng tám, lại chả có mong trẻ nào để sắm tết cho mà chơi, nên tuy ở một phố rất gần phố hàng Gai họ không hề chú ý đến cái sự rộn rịp của cái tết trung thu gần tới. Nhìn những người lũ lượt bóng con bê cái mua sắm đồ chơi bằng giấy các màu sắc sỡ đi qua phố nhà mình, Thảo thường nghĩ:

— Sao họ phí tiền thế?

Và báo chồng.

— Tiền thực mà mua của già. Rõ hoải!

Phác tiếp theo:

— Hoải thực! Để tiền mua bánh mà ăn, còn hơn!

Họ nói thế rồi lại thản nhiên nói sang chuyện khác. Nhưng nếu nhìn thấu lòng nhau, họ sẽ thấy mỗi người đang chạnh nghĩ đến cảnh hiem hoi mà ngoài miệng họ thường nói rằng họ không bận tâm đến.

— Có con cái chỉ tổ phiền mình ra.

Phác tuyên bố thế, và Thảo thản nhiên đáp mỗi khi người quen kẻ thuộc hỏi thăm đường con cái của nàng:

— Tôi chưa muốn đẻ đây ạ.

Nhưng từ vài ba năm trở lại đây, ai thăm hỏi, Thảo

không còn thản nhiên đáp như thế nữa. Nàng đã thấy một cảm giác khó chịu như hổ thẹn ngượng ngùng khi đáp:

— Chúng tôi còn hiem lắm ạ.

Và người ta có lòng tha nâng ngay đầu. Họ còn đềo thêm một câu:

— Là thì! Người trông tốt nái thế mà lại hiem!

Người ngoài lạ, mà chính Thảo cũng bắt đầu lạ. Tại sao mãi nàng chưa có con? Hiem muộn vì đâu? Có người khuyên nàng nên uống thuốc nên lễ bái. Thảo thuật chuyện với Phác. Chàng cười:

— Về! Đến lúc có con thì tự khắc có việc gì mà phải cầu cạnh.

Thấy chồng chả mện mà tha thớt lắm về câu chuyện đó Thảo cũng yên tâm không sốt ruột. Ngày tháng lặng lẽ trôi bình thản và tẻ tẻ trong cái gia đình son rỗi ấy.

Hôm nay nhờ lời chồng dặn Thảo lên phố hàng Gai mua cán bánh nướng. Cháu chực chen chúc mãi mới mua được cán bánh Thảo lên ra khỏi đám đông, bặm lực nghĩ thầm.

— Thiên hạ cũng lạ cứ đến tết tháng tám là xô nhau mua bánh. Ngày dựng ăn không được à?

Nàng nghĩ mà quên rằng cả hai vợ chồng nàng cũng gồm trong cái xô thiên hạ đó! Đến phố hàng Gai chật ních những người và ánh ôi sáo sặc những tiếng kêu gọi, Thảo toan tránh sang phố khác song sự tập nập vẫn quyền rũ được người, Thảo thuận chân đi vào giữa phố.

(Xem tiếp trang sau)

Thôi nằng dịu dàng, lại là buổi sáng chủ nhật nên có thể nói ở đây đã vỡ tổ người. Chỉ những người là người với những đồ chơi công kênh và cần phải gương nhẹ nên sự đi lại càng khó hơn. Có những cặp bé, đáng chừng từ mấy hôm trước đã được cậu hen ngày chủ nhật cậu nghĩ sẽ dẫn đi xem nên hôm nay cứ quần lay cậu, bỏ mợ lui thủi đi sau cùng. Thảo biết thế vì Thảo đang đi cạnh một cặp vợ chồng có những bòn dừa con sần sần nhàu. Bòn dừa trẻ sung sướng lạ, tranh nhau mà chỏ mà rêu hò mỗi khi trông thấy một ông tiên si to, một đầu sư tử khổng lồ. Sự thực thì trông thấy cái gì chúng cũng reo lên từ con cò làm bằng bông, đến con thỏ bằng vỏ trứng gắn lên hộp diêm Thảo thấy chúng hay hay và nằng cứ thuận chân theo mãi cái gia đình lau nhau ấy.

Bọn họ đứng lại trước một cửa hiệu la liệt những tiên si to nhỏ những đầu sư tử và những đèn kéo quân. Lũ trẻ tranh nhau đèn kéo, xô đổ cả một hàng tiên si bày ngoài cửa. Mợ gắt lên :

— Con cái nhà thê có khó không ? Thôi bắt về cả, không mua gì nữa. Phạt tất !

Lũ trẻ ngược mắt lên nhìn mẹ rồi lại nhìn bố, cái mặt thì tăng húng, cái miệng thì phấp phồng chực mếu. Nhưng người cha đã dịu dàng kéo các con vào trong hiệu :

— Không mợ nói đùa đây. Các con thích gì, cậu mua cho.

Không có sự biến đổi nào lại mau chóng như sự hiền đổi trên nét mặt của lũ trẻ ấy. Về mặt tươi hân chúng lại ồn ào lại rồi rít tranh nhau quên hẳn cái lỗi mình vừa phạm. Đưa

đôi mua tiên si, đưa đôi mua thỏ. Thảo bé út, ngọn tay chỏ ngậm trong miệng như có vẻ lưỡng lự phân vân lắm. Cậu bảo :

— Em mua tiên si nhé ?

Nó lắc.

— Em mua con thỏ nhé ! Cái đèn nhé ?

Vấn lác. Mợ sốt ruột gắt :

— Thế thì mua cái gì ?

Cậu kiên nhẫn hơn, dỗ dành :

— Em thích gì ?

Cánh tay mềm mại giờ thẳng khoát thành một vòng tròn quanh tất cả những đồ chơi bày trong cửa hàng :

— Bé thích mua tất cơ !

Câu trả lời gọn thon lớn và bất ngờ làm cho cậu mợ phì cười. Người bán hàng cũng cười Thảo đứng sau lưng lại phì cười to hơn cả. Cậu mợ thẳng bé tham lam quay lại nhìn. Thảo đỏ bừng mặt, rảo bước sang hè bên kia. Nhưng lòng nằng vẫn còn dư âm giọng cười hồn nhiên của nằng vừa rồi và cái vẻ ngây thơ ngộ nghĩnh của thằng bé vẫn hiển hiện trước mắt nằng, tươi sáng và dễ yêu lắm sao ? Cảnh tượng phố hàng Gai thế

mà hừng thú lạ. Thảo là cả nhà hết hàng này hàng nọ, hàng nào có đám trẻ xúm đông nằng cũng đứng lại xem và nằng thốt nhiên nhận thấy một điều dễ chỉ có nằng đi giữa phố này mà không mua bán gì còn người nào nằng gặp cũng thấy ki cúm mang sách vài ba thứ đồ chơi. Đây một bác hàng rong đồ ghánh, mà cả mua một sư tử nhỏ xíu. Lại một người phu xe đang đang nắn ni nhá hàng « để rẻ cho cháu con thỏ này » và Thảo thấy người ấy đem ra buộc cần thận ở sau mui xe.

Một cảm giác buồn bã và lạnh ngắt truyền khắp người nằng. Nằng lui thủi đi, không còn hừng thú gì nữa. Chợt nằng giật mình, giữa làn sóng người chen chúc Thảo vừa trông thấy Phác. Phác đến phố này làm gì ? Ban sáng chàng đã nói chàng lên Hồ Tây tắm kia mà. Thảo rảo bước theo hút Phác. Chàng cũng đi la cà như Thảo hồi này, rồi chàng đứng lại ở một cửa hàng đèn nghịt người. Thảo liền đèn gần. Lại cặp vợ chồng và lũ con

Xem tiếp trang 9

TỦ SÁCH " NGÀY MỚI "

Đại-Học Thư-Xã trình bày

Đã phát hành : **Văn-chương và Xã-hội**

Nghiên cứu của LUONG-ĐỨC-THIỆP

— Nghiên cứu về nguồn gốc văn-học và nghệ-thuật — tình cách
đăng sách trong văn-học — nhịp phát-triển trong văn-học Việt-
Nam — Xu-hướng xã hội Việt-Nam hiện tại. GIÁ 2\$50.

Đang in : **Khổng-Giáo với ông Đào-duy-Anh**

Nghiên cứu của NGUYỄN-UYÊN-DIỆM

VIẾT VÀ SỐNG của NGUYỄN XUÂN HUY

Còn một ít : **Mẹ Tôi** Gia đình tiểu-thuyết

của NGUYỄN KHẮC MÃN Giá 3p80

Văn-học và Triết-luận của bà MỘNG SƠN Giá 2p50

ĐẠI - HỌC THƯ - XÃ

Giám đốc : LÊ MỘNG CẦU - 181. Henri d'Orléans, Hanoi

Gia chánh

Bánh Crème Carmel

Các vật dùng : 3 quả trứng gà
2 thìa sữa bò đặc. 5 thìa nước
lạnh 2 thìa đường trắng. Nếu
các chị không có sữa hộp đặc
thì các chị có thể thay vào
đây 7 thìa sữa bò tươi thì thôi
không phải cho nước lạnh nữa.

Cách làm : Bỏ sữa và đường
đánh tan. Rồi lấy lòng đỏ trứng
cho vào. Còn lòng trắng thì
đánh riêng cho thật dầy rồi
trộn lẫn đánh đều Bỏ thêm
một chút đường vào hộp đựng
beurre hạt hay sữa hạt cũng
được. Đứng cho nước trắng
cho thật vàng rồi cháng đều
khôn cho khỏi sứt bánh song
đổ các thứ kia vào đem hấp
cách thủy chừng 40 phút thì
được.

ĐẶNG THỊ YÊN đề
Yên Hương

**QUÝ BA !
QUÝ CÔ ! MUON CÓ**

Giấy tốt, đẹp
bền và dễ đi,
không dàu sách kíp
xin mời lại hiệu

Quê-Hiên

36, Phố Hàng Bò, 36

HANOI

SẼ ĐƯỢC NHƯ Ý

Tiếng Tơ Đồng

Sao bỗng thấy canh khuya lạnh ngắt,
Tiếng chuông chùa diu - dặt xa xa.
Bạn ơi ! trong ánh trăng tà,
Ai đem dâng một khúc ca tuyệt vời ?
Sương đêm thu lưng trời nguyệt lạnh,
Buồn diu - hiu buồn quanh lòng sông.
Vang vang này tiếng tơ - đồng
Từ đâu theo gió mơ màng cao bay.
Luyến không gian cảnh mây phơ - phất,
Đắm mơ - hồ ngáy ngất màu trăng.
Lững lờ soi bóng trường - giang,
Êm - êm như rót qua làn nước trong.
Thuyền du - tử trên dòng phẳng lặng,
Bên giang - hồ ai ngóng buồn xa ...
Đêm nay thánh - thót lời ca,
Lòng say triu-mến thêm giá nhớ - thương.

Kim Lăng T. K. H. (Duyên hà)

Tát Nước Đêm Thu

Núi bàng - bạc trắng treo lơ - lửng,
Gió vờn mây, mây lững - thững trôi ;
Giọng dàu - Ai hát sau đồi,
Phải có tát nước bên ngôi Tào - Khê ?
Mùi cỏ nội bốn bề sức nước,
Chị cùng em ra sức kéo gầu,
Say - sưa vớt ánh trăng thâu
Giải lên mặt ruộng một màu vàng hoe.
Trăng in nước trắng chia đôi mảnh,
Nước lồng trắng nước ánh thanh thanh ;
Nước khua trắng vỡ tan - lành.
Bao nhiêu trăng nước là tình bấy nhiêu !
Đêm thu lạnh vạc kêu sương phủ,
Khắp mặt đồng nước lủ như mưa ;
— Thôi em ! Nước đã đầy bờ,
Là yên dạ mẹ, là vira lòng cha !

VĂN CẨM

(TIẾP THEO)

— Anh yêu em

Phương nhắm mắt lại ngả người trong lòng Kha. Linh hồn nặng bình tĩnh và âm áp quá, nhẹ và êm như mớ bông nổi thả trên giòng nước lững lờ. Có tiếng chân người đi vào, Kha vội nưng Phương dậy. Phương còn rống nhìn Kha với đôi mắt chần chừ niềm vui và tình ý biết ơn. Nàng nói:

— Thật hôm nay anh không về với em thì không biết em sẽ ra sao.

Kha mỉm cười sung sướng, từ mồm người vờ tới cái độ không thể xa mình một giây một phút. Những cử chỉ đương bóng bột của Phương từ nãy chỉ làm cho chàng có cái ý tưởng ấy mà thôi.

Kha rửa mặt xong, vừa uống nước vừa nói:

— Phương à, họ biết mình sắp lấy nhau rồi.

— Thế à?

Giọng Phương đáp hững hờ, song mắt lại lộ vẻ tò mò đợi chờ những câu nói tiếp của Kha.

— Mỹ gặp anh. Và sao có người chứng thề, chị ấy hỏi ngay anh, anh nói thực và trong nét mặt chị ấy lúc bấy giờ anh được thêm ngay một điều xét nhận về tâm lý những cô gái đến tuổi lấy chồng mà thấy bạn lấy chồng trước mình thì hình như có sự ghen ghét.

Phương hơi cau mặt. Bao giờ cũng vậy Kha cũng có những ý kiến rất bí diết về đàn bà. Phương biết Mỹ không bao giờ có tư tưởng tâm thường mà Kha đã gán cho Mỹ Phương toàn biện bạch cho bạn, song nàng chần

chán lắm sao ấy, lắng nghe Kha kể tiếp:

— Thề rồi sáng nay lại gặp anh Trừu. Anh ấy nói giáo sư Fabert biết tin em vì sắp lấy chồng mà thôi học thì cười nói: «Lạ thực các cô con gái Việt-Nam sao chỉ nghĩ đến việc lấy chồng. Các cô ấy không còn một hoài bão gì ngoài cái hoài bão lấy chồng nữa ư?»

Kha tiếp luận: Anh không gặp giáo sư Fabert, giá gặp anh sẽ hỏi: thề giáo sư còn muốn những cô thiếu - nữ ấy có hoài bão gì khác nữa, vì chúng ta đàn ông, khi chúng ta trọn vợ chúng ta không cần người vợ ấy là một nhà thông thái.

Kha nói rồi cười. Phương cười theo, song là nụ cười lấy lệ, còn mặt nàng thì có vẻ suy nghĩ tán gẫu. Nàng hỏi:

Aó nực

QUY BÀ VÀ CÔ
chưa may được
cái nào vừa ý

XIN LẠI HIỆU MAY

Lê-Tâm

30, AD. ROUSSEAU, 30
= (PHỐ LỘ ĐÚC) HANOI =

Sẽ được như ý.

NU'OC TRONG NGUON

CHUYỆN DÀI CỦA THU-THU

Tàn Canh

Trăng ghé hoa tường, nắng lá sương
Chiêm bao chợt tỉnh mộng Văn Hàng,
Vương vương tuyết trắng hồn Vu - Nữ,
Nhật nhật mây hồng sắc Giàng - hương,
Quá thừa tiên nga hòa phẩm tục,
Đâu chiều nữa nữ trộn âm dương,
Bừng, hương phảng phất cảnh mai trắng,
Lạnh lẽo riêng hoa, nguyệt đọng tường.

NHƯ HOÀI

— Bác sĩ Fabert chỉ nói thề thôi à?

Kha đáp:

— Chỉ nói thề thôi.

Chàng đã đời Phương. Thực ra Trừu còn kể cho Kha nghe những lời bác sĩ Fabert nói về Phương rất nhiều nữa. Đại để khen Phương có khiếu về khoa học hơn tất cả các bạn và nêu đừng vướng vít cái sự chồng con, Phương có thể tiến rất xa trong khoa học giới.

Kha tò mò nhìn về mặt thờ thần của Phương. Chàng vụt sinh ra phật lòng. Những lời bác sĩ Fabert khen ngợi và thần tiệc tài học của Phương tuy chàng đã dấu kín, chàng nói ra mà chàng lại tưởng như Phương cũng đã đoán biết và

trong lòng nàng đang ngán ngờ hồi tiếc. Chàng hỏi một cách mỉa mai:

— Em có tiếc việc em thôi học không? Nếu tiếc thì bây giờ lấy lại cũng kịp chán. Em mới thôi học có bốn ngày.

Phượng rùng mình. Nàng sợ cái giọng mỉa mai của Kha mà bây giờ nàng mới thấy Kha dùng với mình. Nàng vội cái mặt đỏ hồng:

— Không, em không tiếc. Sao anh lại nghĩ thế? Chỉ ở bên anh, em mới sung sướng, mới thấy tâm hồn thực bình tĩnh mà thôi.

Phượng nói những điều nàng thực cảm thấy lúc bấy giờ. Nhưng Kha hình như không nghe tiếng. Một ý nghĩ hoài nghi gì đã qua óc chàng, chàng

bỗng nghiêm nghị nhìn Phương, giọng gay gắt:

— Tại sao vừa gởi đơn thôi học Phương lại phải về quê như trốn tránh lần lút thế này?

Câu ấy lẽ ra về đến nơi, chàng đã hỏi Phương ngay, và khi đó, nó chỉ là một câu hỏi minh bạch và tâm thường nhưng bây giờ với những tiếng «trốn tránh lần lút» mà chàng có ý thêm vào và nói dần giọng ra, câu hỏi thành nặng nề và đầy những ý bóng gió. Phương nhìn Kha, tâm tức. Nàng muốn nói hết với Kha tất cả những bức dọc, những bản khoản rầy vò nàng, nhưng nàng đã như trông trước thấy nụ cười mỉa mai của Kha, cái dáng làm ra nghe một cách chăm chú mà vẫn có vẻ chế giễu của chàng, Phượng lại phân vân. Và bây giờ đứng trước mặt Kha Phương cũng không còn cảm thấy những nỗi bản khoản kia

Nuoc Nam

Một tờ, tuần báo
mà tất cả mọi
người đều nên đọc

Mỗi số 0\$20
Một năm 9\$00

CHỦ NHIỆM:
LƯƠNG-NGỌC-HIỂN

97, Phố Hàng Gai
HANOI

nữa, lòng nàng thực hoàn toàn bình tĩnh, vậy còn nói lại làm gì một chuyện như đã qua hẳn rồi? Sự im lặng của Phương càng tăng thêm mỗi hoài nghi của Kha. Chàng hỏi:

— Thề nào, Phương không trả lời anh được à?

Cái miệng cười lạt của chàng mỉa mai, và có vẻ tàn ác lạ. Phương nhìn mà tự nhiên sợ hãi như một trẻ nhỏ run rẩy trước mặt ông giáo hung dữ. Nàng bối rối nói bất cứ câu gì trơ ra miệng:

— Em sợ tại họ kéo nhau lại chế giễu em.

Kha thờ giải, khoan khoái như đượ: trút hết những ý nghĩ đen tối và chàng đã nhận ra sự vô lý bất công của mình. Chàng tươi cười, nắm tay Phương:

— Em tha lỗi cho anh nhé. Tính anh thỉnh thoảng hay nghĩ quẩn như thế đấy. Chứ anh biết Phương của anh trong trắng như một thiên thần và chẳng bao giờ lấy anh, Phương lại cho là một điều phải thì hỏi với thầy và với bạn. Nhưng mà Phương à, lấy anh rồi Phương sẽ còn thấy anh có nhiều cái khó chịu hơn cái khó chịu vừa rồi nữa kia. Chà biết Phương có thể chịu được không?

Phượng không nghe rõ hết những điều Kha nói. Chỉ trông về mặt hờn hờ của Kha, Phương đã sáng - khoái, nhẹ nhàng cả tâm lòng. Nàng gục đầu trên vai Kha, thỏ thẻ:

— Anh hãy yêu em nhiều, thực nhiều.

Giọng nàng tha thiết như van lơn. Kha ngời hột cả những hờn giận.

(Còn nữa)

TRA LOI ĐEP

Có PHƯƠNG Phútho. — 1) Cổ nhiên lưng có thon thì mới đẹp. Nhưng người có lưng bè bè như cô phải tập theo phương pháp này:

a) Đứng thẳng, hai gót chân khít vào nhau, giữ hai tay thẳng lên phía đầu rồi từ từ, cứ dễ tay thế, cúi về phía trước, ngang thắt lưng tới chân giữ cho thẳng, bao giờ tay tới đất lại từ từ đứng thẳng lên.

b) Ngồi phệt xuống, đồng thời hai chân co lại sát ngực, hai tay ôm chặt lấy đầu gối, rồi ngửa người ra phía sau, chân ruỗi thẳng ra phía trước, cho lưng sát đất, đồng thời tay bỏ xuôi theo chân (nằm ngửa), rồi lại từ từ lấy sức ngồi lên, đồng thời lại co chân như lúc đầu.

c) Nằm thẳng, lưng sát đất, co chân lên ngực, đầu gối càng sát người càng tốt. Rồi lại từ từ ruỗi chân ra ngồi thẳng lên.

Mỗi sáng tập thử độ nửa giờ, chừng vài tháng sẽ có một cái lưng rất đẹp.

2) Đã hỏi nhà chế tạo mỹ phẩm, có thể chế dùm cô thứ

lait d'amande làm toàn chất amande và eau laurier cerise song giá phải 20\$00.

Có HÀ Hải-dương. — 1) Đầu gối thường hay sưng và đau thường tìm lại là do kinh nguyệt không đều. Nên đi bác sỹ thử coi xem trong nước liệu có chất Albumine. Nếu có phải chữa ngay 2) Phần dùng màu ocre số 2 pha với màu mauve, đánh rất đậm ở hai má, lột ở trán và cằm. 3) Về mùa lạnh nên bận áo màu bleu marine 4) Đã gởi crème Tsar.

Có T. L. Traviñh. — 1) Vernis móng tay và thuốc rửa của ngoại quốc giá 50\$00 song hiện giờ chưa gởi vào Nam được.

Một bạn đọc Hanoi. — 1) Muốn tóc dùng rụng nữa một là dùng lotion capillaire Debrosy hai là à base de pilocarpine, gội đầu cho sạch bằng tranh, rẽ tóc ra nhiều đường ngôi, bôi lotion vào da đầu, hai ngày gội một lần 2) Lait d'amande dùng bôi ấy cũng được, song dùng để thay cream lotion nữa hẳn ở má được. Chỉ có khoa

ở mặt thì tốt hơn (nghĩa là dùng làm démaquillant) 3) Về ban đêm nên bôi crème Tsar de nuit thì tốt hơn.

Có HỒNG Vinh. — 1) Lúc nào ra ngoài chỉ nên phết trên mặt một chút phấn màu ocre rosée mà thôi, son cũng bôi rất lợt ở môi 2) Như thế vừa thấp vừa gầy, phải tâm bổ cho nhiều và theo các phương pháp tập thể thao đã chỉ dẫn nhiều lần trên báo.

Có YÊN Đông-Anh. — 1) Cao 1m48, nặng 44 kilos như thế là lùn quá chứ không phải béo quá. Chớ làm gầy người mà có hại. Có mới 18 tuổi, có thể cao được lắm. Hãy tập và tập barre fixe, ăn cho nhiều rau muống và các thứ cá, cua, tôm biển. 2) Tại cô dùng thứ lait một vài đồng bạc ấy thì công hiệu sao được. Mua thử 10\$00 hoặc tốt hơn 20\$00 mà dùng 3) Dùng crème Tsar de nuit thì da sẽ trắng và mịn hơn. Giá 15\$00 vui lòng mua dùm. 4) Cảm ơn cô đã gởi bài gia-chánh.

Có BÍCH THỦY Hải-hậu. — 1) Chính ra thì không có thuốc gì làm mất vết chàm

ĐÃ CÓ BÁN KHẮP MỌI NƠI:

Vua Côt-min và
Chiến-Cụ.

Alfred NOBEL
của DUONG-VÂN-MAN

Hay là
người sáng
lập giải-thưởng
Hòa - Bình Quốc - Tế

C. I. P. I. C. | 72, Ch. WIELE -- HANOI.

THỐNG CHẾ Pétain NÓI

Tiền Công - nghệ là một sức mạnh của nước Pháp, nên Bản-chức cho sự giữ gìn, mở mang và chấn - hưng công - nghệ là một điều tối cần. Kể ra nước Pháp là một nước canh - nông. Vậy nếu thợ thuyền có mang tài chí ra giúp dân quê ở hầu khắp các nơi, thì các thôn quê mới = PHỤC - HUNG ĐƯỢC =

Một đôi vợ chồng

(Tiếp theo trang 4)

hỏi này. Tháo thấy Phác nhìn lũ trẻ với một vẻ chịu mền vô hạn. Lũ trẻ đòi mua con cá treo lơ lửng trên đầu. Người cha đã hỏi giá nhà hàng, nhưng người mẹ khăng khăng :

— Thôi mua thê đủ rồi, cậu đừng chiều chúng lắm nữa.

Miệng lũ trẻ lại sắp phập phồng. Tháo bỗng thấy Phác nói ngọt ngào với lũ trẻ :

— Các em đừng khóc. Để tôi xin phép cậu mẹ, biếu mỗi em một con cá.

Rồi chàng quay lại lễ phép nói với bố mẹ chúng :

— Xin phép ông bà. Ông bà chớ thiếu gì, song ông bà cho chúng tôi chiều các em một tí. Chúng tôi đang ao ước có đám con ngoan ngoãn như thê này.

Giọng chàng cảm động lạ. Người mẹ rẩy nẩy, từ chối. Người cha nhận được ý chân thành của Phác và có lẽ hiểu cả những cảm tình gì rào rạt trong lòng Phác, gạt vợ :

— Minh cứ để ông tùy tiện gọi là làm duyên và để ông lấy

may cho ông rồi ông cũng con đàn con đồng như thê này.

Nhà hàng tháo xuống bốn con cá. Phác chia cho mỗi đứa trẻ một con. Chúng nhìn chàng, có vẻ rụt rè song đôi mắt thơ ngây như thấm nói những lời cảm tạ.

Tháo ứa nước mắt. Nắng không dám lên tiếng, vội lỉnh vào đám đông, về nhà.

DUYÊN-HÀ

Trung - Thu

(Tiếp theo trang nhất)

Lòng trẻ hẳn là ao ước. Giá lúc ấy có bàn tay dịu dàng nào vẫy chúng lại, chia cho chúng một vài thứ đồ chơi và bánh trái của lũ con mình, thì trăng thu thật là dịu dàng đẹp đẽ. Đời sẽ đáng yêu lên gấp trăm nghìn lần.

Cho nên hàng năm người ta phân phát đồ chơi và bánh trái cho trẻ em nghèo khó và mớ xôi vào dịp trung thu, thực người ta đã làm một việc đẹp. Các bạn đã làm một việc đẹp để nêu cái bàn tay dịu dàng trên kia lại là bàn tay các bạn.

T. B. Đ. B.

« thay da » là làm cho có toại ý, nhưng hiện nay ở Hanoi không có mỹ viện nào làm được. Nếu có có dịp tới Hà thành, chúng tôi khuyên cô đến bác sỹ RIOU ở nhà thương Lanessan hỏi coi, vì bác sỹ là nhà chuyên môn về các bệnh ngoài da.

Có TÔ Vinh. — 1) Dùng lait de concombre và crème Tsar de nuit pour peaux grasses thì da hết nhờn.

2) Crème Tsar de nuit 15\$ thêm 2\$ cước. Vui lòng mua dùm.

3) Không có thuốc gì làm cho tóc mọc ở cho da nguyên là không tóc.

4) Muốn khỏi bắt nắng thì khi ra ngoài về dùng lait d'amande mà lau da mặt.

5) Dùng eau oxygénée.

6) Ít ăn của chua.

7) Để khỏi coi có Hiên có bằng lòng không đã.

Có KIM ANH Tânchâu. —

1) Dùng crème d'amande làm massage thì da sẽ đẹp.

2) Dùng cả lait d'amande lẫn crème Tsar.

3) Đợi lúc đăng trên báo đã tái bản, hãy gởi tiền.

Bà HUỖNH Haiphong. — Đã gởi crème và lait d'amande.

Có LOAN Hanoi. — Dùng lait antibourbouille sẽ khỏi.

Cùng các bạn mua mỹ-phẩm

Vì nhà bưu điện không nhận paquets recommandés nên các mỹ-phẩm không gửi tới các bạn được. Các bạn hãy chờ.

ĐÃ CÓ BÁN

HOA-MỘNG của TƯỜNG-VÂN

1) THƠ LAM — Có nhiều bài đặc sắc, thi ca, từ khúc có đủ

2) THƠ DỊCH. — Có mấy bài Đường thi, viết bằng bút lông rất tốt.

3) THƠ DỊCH PHÁP VĂN. — tựa những bài danh tiếng của Lamartine, Victor Hugo, S. Prud'homme, Beaudeau, Verlaine, Rognier, Materlinck, Comtesse de Noailles...

Ông Nguyễn-triệu-Luật riêng chú ý đến phần này đã (khen dịch giả (Tao-Dân số 13 - 1939) có tài việt-hóa văn chương Pháp như bà Nguyễn-thị-Điểm (dịch Chinh-phục có tài Việt-hóa văn-chương Tàu. Ai muốn xem bài này xin gửi 0\$10 tem cho KIOSQUE THANH-TAO VINH

Hỏi « Hoa - Mộng » ở các hiệu sách lớn.

Nghề nuôi tằm

Cách nuôi tằm, trong xứ ta từ bao nhiêu năm về trước cho tới nay, tuy có lợi nhiều mặc dầu, nhưng người Việt Nam thường dùng tơ lụa ngoại quốc nhập cảng, cho nên nghề nuôi tằm trong xứ ta vì đó mà bị phôi-thai, ít người quan tâm đến. Hiện nay các vật liệu vì chiến tranh đã tăng giá lên thập bội, nhất là vải vóc, tơ lụa, chúng ta thấy nghề nuôi tằm trong lúc này là một mồi lợi lớn, vì cách thức nuôi tằm đã không khó khăn gì lắm, lại cũng không cần phải vốn nhiều.

Dưới đây chúng tôi nói về cách nuôi tằm, theo quy tắc của người Việt-Nam thường nuôi từ xưa đến nay. Tuy không được hoàn hảo như những tay nuôi tằm chuyên môn của Nhà-nước, nhưng nghề nuôi tằm của người Việt Nam theo cổ truyền cũng có thể đi đến một kết quả mỹ mãn. Nhiều nơi như ở Bắc An và các vùng lân cận thuộc tỉnh Quảng-Nam (Trung Kỳ) nghề của họ là một nghề « cha truyền con nối ». Một phần lớn tơ, lụa, đũi, tussor, hiện dùng trong xứ là do khu vực ấy sản xuất ra cả.

Chúng tôi đã rời nghề nuôi tằm mà chúng tôi muốn hiện các bạn sau đây do theo cách thức cổ truyền của người Việt Nam từ bao nhiêu năm xưa để lại cho nên đôi với cách thức của sở canh-năng có một đôi chỗ không giống nhau, nhưng rốt lại cũng đến một kết quả tương đương, vậy

mong rằng, các bạn đọc, ai là người am tường về nghề nuôi tằm xem trong bài này nên có chỗ nào chưa được sắc thực xin vui lòng chỉ giáo để chúng tôi bổ chính lại.

Tằm có hai ba thứ, có thứ kén trắng, có thứ kén vàng và có thứ hơi nâu, tuy nhiên cách thức nuôi đều giống nhau cả :
A) Cách lựa giống.

Chọn kén (cocoon) giống cần phải kén cái nhiều hơn kén đực.

Kén cứng, nhọn đầu to đẹp : sinh ra bướm đực.

Kén sộp, tròn, lớn : sinh ra bướm cái.

Từ khi lấy kén giống cho đến khi thành con bướm là 8, cho đến 10 ngày, tùy theo thời tiết, nóng lạnh của mỗi nơi. Bướm thường nở (ở trong kén cắn ra) vào buổi sáng khoảng tám giờ cho đến 4 giờ chiều.

Sau khi bướm đã nở đều, phải chọn cho đủ đôi, bướm đực và bướm cái (bướm cái lớn, bụng to—bướm đực nhỏ)

rồi cho « đầu » lại (accouple-ment) trong vòng tám giờ đến g hỏ, phải nhẹ tay rút đôi con đực và con cái ra, bướm đực thì bỏ đi, bướm cái thì cho đẻ.

Trước khi cho bướm đẻ, người ta bỏ con bướm cái vào một cái « mẹt » lúc lắc, làm cho con bướm cái phải lăn qua lăn lại. Làm như vậy để cho bướm dãi sạch nước dãi trước khi đẻ ; sau đầu đó người ta bắt bướm đẻ nằm trong tờ giấy bản, con này cách xa con kia khoảng năm sáu phân lấy. Bướm bắt đầu đẻ và đẻ luôn trong khoảng hai mươi (20) tiếng đồng hồ ; khi đẻ xong những bướm cái bắt bỏ đi.

B) Cách lựa trứng : theo khoa học, người ta phải dùng kính ; nhưng ở thôn quê thì do ở sự quen nghề, người ta có thể biết được trứng tốt hay xấu, thí dụ trứng đẻ đều không chông-chật lên nhau là trứng tốt, trứng đẻ không đều, chông chật lên nhau, có khi thành một cục, như vậy là trứng xấu. Xem cách ấy ta có thể lựa được giống tốt, còn giống xấu thì nên bỏ đi. (Còn nữa)

NGUYỄN-THỊ-MỸ
(Hạnh-Phúc)

TÌNH THƠ

MỘT TẬP THƠ MỚI CỦA

B.Đ.ÁI-MỸ và TRINH-LIÊN (tức Tô liên)

« ... NHỮNG NÉT TÌNH ĐẬM - ĐÀ Ở TRONG NHỮNG LỜI THƠ ĐẦY MƠI MẺ... »

in toàn giấy tốt - bìa 2 màu
có hai bản khắc gỗ soda

Sách in có hạn—vì nào muốn
xin viết thư về nhà xuất bản :

Mr BỬU - ĐÁO
8 rue Courbet, Quinbon

THU TIN

Đã nhận được mandat của quý vị kẻ dưới đây vậy xin cảm tạ.

Cô Thái tổ Trâm (Tay Hòa) bà Trương văn Huân (Saigon) cô Hoàng Dân (Ba đồn) cô Yên Vân (Tam quan) bà Vương (Haiphong) ông Nguyễn văn Nhiều (Cần thơ) ông Lê văn Thưởng (Biên Hòa) cô Trương như Yên (Huê) cô Thái Phùng (Thanh hóa) cô Như Hồng (Tay hòa) cô Marie Hân (Kompeng chuang) ông Trương Xuân (Pnom penh) bà Hoàng tổ Ngô (Đồng hới) bà Trần văn Ngưu (Châu đốc) bà Hoàng minh Khuê (Bắc kan) ông Dị Bình (Thủ đầu một) cô Minh Nguyệt (Đồng hới) cô Bích Liên (Lục nam) cô Bạch Tân (Bông sơn) cô Hồng Vân (Hà tĩnh) cô Huệ Phi (Thakhek) cô Hồng Khuê (Pleiku) cô Bích Liên (Hải dương) ông Ngô thế Tiêu (Đáp cầu) cô Nguyễn thị Đoan (Qui nhơn) ông Hoàng văn Huệ (Vientiane).

Cô Thái tổ Trâm (Tay hòa) Hạn báo hết từ 2-9-44 lại chưa gửi được, vì số Bưu điện chưa nhận.

Ông La khánh Sơ (Tam kỳ) Đã gửi báo đến cô Quý và cô Túy rồi.

Ông Lê văn Thưởng (Biên hòa) Mật số nào xin cho biết sẽ gửi bù.

Cô Như Yên (Huê) Hạn báo hết từ 25-3-44 nay cô trả 3 tháng, đến 25-6-44 hết.

Ông Tùng Linh (Thái bình) Những báo ông hỏi còn.

Bà H. T. N. (Ba đồn) Còn thừa 3\$00 vào số báo.

Bà Phan thị Nga (Huê) Cuốn Lâm Bop Gửi hết cả.

Cô Bạch Tân (Bông sơn) Số báo cô hỏi hết và không thấy có timbras.

Ông Ngô thế Tiêu (Đáp cầu) Đã gửi mấy số thiếu, hạn báo đến 6-2-45 hết.

Cô Bùi văn Đại (Nam định) Mandat số 156 đã nhận được và đã vào số báo đến 15-2-45 và đã gửi số báo thiếu.

Chị Nga (Huê) 1) Đi theo đúng thư chỉ. 2) L. B. G. thì thiệt hại. 3) Đã đăng tiếp N. T. N.

Cô Huệ Phi (Thakhek) Đã đăng cách dạy đàn nhiều lần. Để mìn lảnh này lảnh lại.

Ô. Hóc (Huê) Phải đăng lần lượt, và có đăng được mới đăng.

Ông Bích Cửu. — Không thể chiều ý ông. Còn các bạn khác. Bài ấy sẽ đăng riêng.

Yêu dân nhưng không nịnh dân

Chuyện riêng

(Tiếp theo trang 2)

mà để giữ cá cho chính bà sau này khỏi ân hận nữa. Bây giờ bà cũng tự coi như bà đã đẻ ra người con riêng đó và người làm mẹ đang phải giải quyết cho con một vấn đề can hệ với hạnh phúc và tương lai của nó. Bà không nên nhẹ dạ dễ siêu lòng bởi những lời van vớ tha thiết của người con. Bà phải cương quyết và sống suốt mà định đoạt. Tôi không muốn nói xấu những người mà số phận và hoàn cảnh đã đưa đẩy vào chốn bần như. Song cái sự đời một người ca nữ quen sống nơi phóng túng về làm dâu con trong một gia đình, nên nên là một sự rất nên để đặt. Người con trai đang lúc say mê chỉ biết kể một điều được xum họp với người yêu đầu có tình đến mai hậu đến, cái lúc liệu người ấy về gia đình nên nết của mình, có vào khuôn phép được không? Liệu người ca nữ kia lấy mình sẽ có biết sự tôn trọng của sự lập gia đình không hay lại chỉ cho cái việc lấy chồng như một việc đối cảnh đối trờ? Bà cần phải giảng dạy mọi lẽ cho con trai đã và bà cũng tự nên biết qua cá người ca nữ trước khi quyết định.

Cô VÔ DANH Hà nội. — Cô đừng nên để ý đến những bức thư vô danh đó. Cô bỏ hẳn chuyện đó đi.

THU LINH

SẮP XUẤT BẢN:

CỎ DẠI

TẬP VĂN ĐẶC BẮC NHẤT CỦA TÔ-HOÀI

Còn một số ít:

Trên đường Nghệ-thuật Văn-học bình-luận của Vũ ngọc Phan
In lần thứ hai, sửa lại rất kỹ và có thêm nhiều đoạn — Giá 3\$00

Con đường mới của thanh-niên CỦA VŨ-NGỌC-PHAN (Hết)

NHÀ XUẤT-BẢN HÀ-NỘI — VŨ-GIA-TRANG Thái-Hà Ấp, HÀ-NỘI

TI UỐC GIA - TRUYỀN TUYỆT HAY ::

PHÒNG - TÍCH **CON CHIM** 0p 50
 THUỐC - LY **CON CHIM** 0. 40
 THUỐC - HO. **CON CHIM** 0. 40
 CHÍNH - KHI **CON CHIM** 0. 40

DAU CHÔI HOA - KỶ GIÁ 1 p. 20

ĐẠI - LÝ TỔNG PHÁT HÀNH:

NAM-TÂN 109, Bonnal Haiphong.

AN-PH 13 Rue du Cuivre Hanoi.

GIÚP CÔNG QUÝ !

Ý nhị gì bằng bỏ ra mỗi tháng
 một đồng mua tấm vé ;

Sò Đông-Pháp

mà còn hy vọng sẽ có :

Nhà lâu, ô-tô, tha hồ sung sướng
 mỗi tháng mở một kỳ

THANH-HƯƠNG

Hiệu bánh ngon và khéo nhất

———— HANOI ————

Bủ các thứ bánh mứt lối ta.

NHẬN LÀM : BÁNH ĐÁM CƯỚI

43, PHUC-KIEN ○ VÀ CÁC THỨ ○

H A N O I BÁNH SÈU, TẾT.

CẦN ĐỀ Ý HAI ĐIỀU :

1) Phương thuốc ho lao của cụ TRỊNH-BẢO-LONG (nội tử
 ông đốc học HÀO) là đáng tin cậy vì đã cứu sống nhiều
 người mắc bệnh ho lao, ho rạn máu hay ho gà. Có 2 thứ
 Có hai thứ: 3p00 và 10p00 hạng đặc biệt 12p00

2) Toàn cõi Đại-Á-Đông ai cũng rõ sự công hiệu của Nước
 Cốt Sâm Cao-Ly (còn sâm Cao-Ly) chưng lấy nước cốt
 Đại tài bổ dưỡng người già yếu. Thận niên nam nữ gầy
 ốm, học nhọc. Vẻ

Vẻ lớn: 8p00 nhỏ 6p00 — hạng đặc biệt 10p00

Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG :

TRỊNH-VĂN-HÀO

19, Rue de Vassoigne, Tândinh—Saigon

Muốn được sinh tươi.
 các bạn hãy dùng thử :

7 MẤU SÁP MÔI
Pimprenelle

Do nhà Kỹ-sư hóa-học JEAN BEYER chế-tạo

Bán theo giá quảng-cáo

6P.90 MỘT ÔNG.

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN :

72, WIELÉ HANOI 72, **IAMDA & Cie**

(CẦN NHIỀU ĐẠI-LÝ CÁC TỈNH)

RA ĐỜI TỪ NĂM 1921, THUỐC BỒ

CỦ'U - LONG - HOÀN

VÔ - ĐÌNH - DẶN

ĐA TUNG LAM DANH-DỰ CHƠ-NGHỀ LAM THUỐC VIỆT-NAM

KHẮP XỨ ĐÔNG-PHÁP CÁC CỬA HÀNG AN-NAM VÀ KHÁCH ĐỀU CÓ BÁN LẺ

Hộp 2 : hoàn : 3p.00 Hộp 4 hoàn : 5p.75 Hộp 10 hoàn : 13.90 Giá đã kiểm soát

TỔNG PHÁT HÀNH Bắc-Kỳ, Ai-Lao và phía bắc Trung-Kỳ

ÉTABLISSEMENT VẠN-HÓA N. 18 Rue des cantonnais — HAOI

Publication autorisée par arrêté du Gouverneur Général du 19 Janvier 1939
 Imprimerie Le-Cuong, tirage 300 Exemplaires La gérante: LƯU-THI-YEN dite THUY-AN